

førende Profil af 50 Kvadratmeter, medens den nu har et vandførende Profil af 1,000 Kvadratmeter. Ærede Medlemmer ville kunne forstaa, hvilke uhyre Vandmasser der i kort Tid kan sendes ind gennem Kanalen og fylde Ringkøbing Fjord og oversvømme de tilgrænsende Egne. Forholdene ere nu efter min Mening saaledes, at der kan ventes en Katastrofe, naar som helst Havet rejser sig. Derfor maa der handles, der maa gøres noget for at sikre Egnens Befolkning. De have i det sidste Aar haft to Oversvømmelser derovre, navnlig den i November 1911 var meget voldsom. Der var Folk, som saa Bølgerne slaa op mod deres Vinduesrunder, og som med Livsfare maatte bjærge deres Dyr hen til højere liggende Steder. Man forstaa, at en Befolkning, der har prøvet det, bliver opskræmnet og kræver, at der gøres noget. Rigsdagen har ikke længere Ret til at sidde disse Krav overhørig.

Denne Sag blev forhandlet sidst ved Finanslovsforlaget anden Behandling; jeg udtalte ved den Lejlighed, at Rigsdagen i Aar ikke maatte skilles, før der var truffet Foranstaltninger, som kunde tjene til Sikkerhed for den opskræmte Befolkning. Jeg var den Gang med til at kræve, at der skulde nedsættes en Kommission, som skulde handle hurtigt og afgive sin Betænkning her for Tinget. Havde jeg vidst det, som jeg nu ved, tror jeg neppe, jeg havde krævet en saadan Kommission nedsat. Der forelaa nemlig den 19. og 20. Januar for Ministeriet for offentlige Arbejder en Indstilling fra Vandbygningsdirektøren og en Indstilling fra den saakaldte Ingeniørkommission, som Vandbygningsvæsenet havde nedsat, og som bestod af 5 Medlemmer. Havde jeg den Gang vidst, hvad disse Indstillinger gik ud paa, vilde jeg ikke have krævet en Kommission nedsat, men vilde have krævet, at der skulde skrides til Handling uførtøvet. Det, som forlanges i Vandbygningsdirektørens og denne Ingeniørkommissions Skrivelser af 19. og 20. Januar, er, at man uførtøvet skal skride til at opføre en Dæmning, saaledes at man lukker Kanalen, og man siger meget indtrængende, at det er nødvendigt, at der hurtigst muligt tages fat paa dette Arbejde. Jeg skal læse nogle Linier af den Indstilling, Ingeniørkommissionen gør. Der staar: „Det vil være af stor Betydning, at de fornødne Midler haves til Raadighed saa snart som muligt, for at Materialier kunne tilvejebringes og Stilladset bygges saa tidligt, at det egentlige Afdæmningsarbejde

kan blive udført i den bedste Aarstid — i Løbet af Foraaret og Sommeren. I modsat Fald kan det blive nødvendigt at udsætte Arbejdet til næste Aar, hvilket vil være meget uheldigt, baade fordi der kan ske stor Skade paa Enge og Marker ved Fjorden under indtrædende Stormfloder i Efteraaret og den følgende Vinter, og fordi Kanalen i saa Tilfælde kan blive saa meget bredere“. Ærede Medlemmer se altsaa, at baade Vandbygningsdirektøren og denne Ingeniørkommission for to Maaneder siden kræve, at der straks skrides til Handling, og udtale, at hvis vi ikke kunne faa begyndt i Februar Maaned, er der Mulighed, maaske Sandsynlighed for, at Arbejdet slet ikke kan fuldføres i den tilstundende Sommer, men at det, der saa maaske gøres senere hen paa Sommeren, bliver ødelagt, naar Efteraars- og Vinterstormene komme og rive det hele bort.

Hvis jeg ved Finanslovsforslaget anden Behandling havde kendt disse to Indstillinger, vilde jeg ikke have foreslaaet yderligere at forhale Sagen ved Nedsættelsen af en Kommission. Nu er der altsaa gaaet to Maaneder til Spilde. Der er ingenting sket, og det forekommer mig, at den højtærede Minister, som har kendt disse Indstillinger, har paadraget sig et meget stort Ansvar ved, at han ikke i Tide har tilsendt Finansudvalget eller Rigsdagen disse Indstillinger, saaledes at vi havde været i Stand til at træffe vore Bestemmelser. Nu er Spørgsmaalet altsaa, hvad man i Øjeblikket vil gaa til. Den sidst nedsatte Kommission foreslaar, at der skal anvendes et Beløb af indtil 994,000 Kr. Disse Penge skulle for det første anvendes til straks at bygge en Dæmning eller Afspærring mellem Fjorden og Havet. Kommissionen siger, at det vil være nødvendigt, at en saadan Afspærring foretages, fordi man ellers ikke vil være i Stand til at foretage de Sikringsarbejder, som Kommissionen for øvrigt foreslaar, nemlig at bygge to Indbygninger ind imod Kanalens Midte, saaledes at man indsnævrer Løbet til en Bredde af et halvt Hundrede Meter. Alle ere sikkert enige om, at en Dæmning ind i Fjorden maa og skal anlægges og anlægges hurtigst muligt. Det vil koste, siger man, 300,000 Kr. at bygge denne Dæmning og at fylde Gabet mellem Fjorden og Havet inde ved selve Fjordsiden. Men man siger, at man ikke tør svare for, at de 300,000 Kr. ville være tilstrækkelige, det er muligt, at 200,000 Kr. udover denne Sum ville være nødvendige. Og det